

χείου, ἄτινα, κυμῶα καὶ ποικίλα, διετάσσοντο ἐπὶ τραπέζης, ὑπὸ χνούμενα εἰς μὲν τοὺς τυχεροὺς τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἀγαθοεργίας των, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς τὴν ἐκ ταύτης πηγάζουσαν εὐχαρίστησιν.

Ἀλλ' ἐνῶ ἡ κλήρωσις ἡτοιμάζετο μία μόνη λέξις ἀπαίσιος καὶ φοβερά, ἀνέτρεψε τῆς συναναστροφῆς τὴν εὐθυμίαν.

— Ὁ ὑπαστυνόμος !

Καὶ ἀληθῶς σύννους καὶ σοβαρὸς τις κύριος εἰσέρχεται, περιβεβλημένος τὴν στολὴν τοῦ ὑπαστυνόμου. Ἡ μὲν οἰκοδόσποινα ὠχρίσθη, οἱ δὲ φίλοι, ἐκστατικοὶ βλέποντες ἀλλήλους, ἀκούουσιν, ἐν μέσῳ σιωπῆς πηγεῖας, τὸν ἐρεξῆς διάλογον.

— Κυρία, ἔχετε λαχεῖον ἐδῶ ;

— Ὁρισμένον δι' ἐλῆν, κύριε.

— ἔχετε ἄδειαν . . . τῆς ἐξουσίας ;

— Δὲν ἐσκέφθην ποσῶς περὶ τούτου· καὶ διὰ τί ;

— Ὁ νόμος, κυρία, ὁ νόμος εἶναι ῥητός.

Καὶ ὁ ὑπαστυνόμος σὺρων ἐκ τοῦ κόλπου του τὸν Κώδικα τῆς νομοθεσίας, ἀναγινώσκει μετ' ἐπισημότητος τὰ ἄρθρα τὰ ἀπαγορεύοντα πᾶν λαχεῖον, πᾶν τυχερὸν παίγνιον ἀνεξαίρετως.

— Ἀλλὰ, κύριε, καὶ ἄλλοτε καὶ πολλάκις ἐπλήρωσα τοιαῦτα λαχεῖα, τοῦτο δὲ γίνεται ἀπανταχοῦ τῶν Παρισίων . . .

— Κακὸν καὶ ὀλέθριον ! . . . εἶναι διὰ τοῦτο ἀναγκαία ἡ ποινὴ πρὸς παραδειγματισμόν !

Καὶ μετρῶν διὰ τῆς διόπτρας τὴν οἰκοδόσποιναν καὶ τοὺς περιεστῶτας, κρατῶν τὴν δεξιάν εἰς τὴν ὀσφύν, ἐπὶ τὸ ῥητορικώτερον, ἀρχίζει ἀγόρευσιν πολύλογον περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἐνισχύειν τὸν νόμον, τὴν τάξιν, τὰ ἥθη καὶ ὅλον τὸν λοιπὸν ὄχλον τῶν μεγαλοπρεπῶν λέξεων. Τέλος ἐπέβηκε τὸν λόγον τοῦ ἀναγγέλλοντος ὅτι θέλει ἔλθει δικαστικὸς κλητὴρ νὰ κατασχῇ τὸ λαχεῖον, καὶ τοὶς χειρετήσας ἀναχωρεῖ καὶ ἀρνεῖται ἐμβρόντητον τὴν συναναστροφὴν.

Ἀλλὰ μόλις παρήλθον πέντε λεπτά, εἰσέρχεται ὁ κλητὴρ ἐν μεγάλῃ στολῇ. καὶ ὁ μὲν τρόμος διαδέχεται τὴν ἐκπληξιν, αἱ δὲ κυρίαι φεύγουσιν ἀλλαχοῦ. Οἱ ἄνδρες ὁμῶς ἐπιχειροῦσιν ἀντίστασιν καὶ ἰδοὺ λογομαχίαι καὶ σαρακαμοὶ, ὕβρεις ἐπὶ τέλους καὶ ξυλοκοπήματα . . . πρωτόκολλα λοιπὸν συντάσσονται κατὰ τῶν ἐνόχων, καὶ ἐπὶ τέλους ὁ κλητὴρ ἀποβαλὼν τὴν ὑπομονὴν του, γνωστοποιεῖ ὅτι καλέσας ἐνόπλιον δύνάμιν θέλει τοὺς πέμψει εἰς τὴν φυλακὴν.

Καὶ ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἐξέρχεται μεγαλοπρεπῶς . . . ἡ ἥττα τῶν φοροδεῶν εἶναι πλήρης, οἱ δὲ ἄνδρειοι ὁμνῶσιν φοβερά, ἡ νὰ ἀποθάνωσιν, ἡ νὰ νικῶσιν καὶ ἐτοιμάζονται ἡδυνά ὀχυρωθῶσιν . . .

Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον γέλως γενικὸς, γέλως ἀκράτητος διεδόθη εἰς τὴν συναναστροφὴν, ὅτε ἐπεφάνη, χάριν συλλήψεως τῶν τολμητιῶν, ἡ ἐνοπλος δύναμις συγκειμένη μὲν ὑπὸ δύο ὑποκριτῶν τοῦ

θεάτρου, ὀδηγουμένη δὲ ὑπὸ μόνου ἐνὸς ἀρχηγοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν ὑπαστυνόμον καὶ τὸν κλητῆρα, τουτέστι τοῦ ἡθοποιοῦ Λεβασσάρ.

Αὐτὸς λοιπὸν πιάξας καὶ τὰ δύο πρόσωπα, προειμιάσθη οὕτω τὰς μετὰ ταῦτα εὐθύμους σκηνας καὶ τὰ ἄσματα καὶ τοῦ λαχείου τὴν κλήρωσιν ἐπιταθεῖσαν μέχρι τῆς δευτέρας τοῦ μεσονυκτίου.

‘Ο Βολταῖρος καὶ ὁ ‘Ρουσσώ.

Ἐρωτηθεὶς ποτε ὁ Βολταῖρος παρὰ τοῦ ‘Ρουσσώ νὰ εἰπῇ τὴν γνώμην του περὶ μιᾶς ᾠδῆς τοῦ ἐπιγραφομένης τῇ Ἀθανασίᾳ, ἀπεκρίθη· πιστεύω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δὲν θέλει φθάσει εἰς τὸν τόπον ὅπου προσδιωρίσθη.

Εἰδοποιήσεις

Πολλοὶ τῶν συνδρομητῶν δὲν ἐπλήρωσαν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν των ἐνῶ τὸ 6 ἔτος τῆς Εὐτέρπης λήγει μετὰ τὸ 24 φυλλαδίον. Ἐννοοῦσι βεβαίως οἱ ΚΚ. οὗτοι τὸ ἄτοπον τῆς τοιαύτης καθυστέρησης. Παρακαλοῦνται ὅθεν νὰ μᾶς ἐμβάσωσι τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς, ἄλλως τε εἵμεθα ἀναγκασμένοι νὰ ἀπαιτήσωμεν αὐτὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ.

Οἱ πλείστοι τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων συνέτρεξαν τὴν Εὐτέρπην διὰ τῆς προθυμίας των περὶ τε τὴν εἰσπραξίν καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν χρημάτων· εὐγνωμονοῦμεν πρὸς αὐτούς· ὀλίγοι μόνον ἐξ αὐτῶν καὶ οὗτοι εἰδικοί ἐπιστάται, καταχρώμενοι τῆς θέσεώς των, οὐ μόνον κατακρατοῦσιν αὐθαίρετως ξένα χρήματα, ἀλλ' οὐτ' ἀπαντῶσιν εἰς τὰς ἐπιστολάς μας· εἵμεθα ἀναγκασμένοι, ἂν μέχρι τοῦ 24 φυλλαδίου δὲν μᾶς ἀποστείλωσι τὰς εἰσπραχθείσας συνδρομάς, νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καταγγέλλοντες τὸ ἀξιοποινὸν τῆς πράξεως εἰς τὴν προϊσταμένην των ἀρχήν.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Οἱ Χρυσοθήραι, συνέχεια. Ἡ Μετάνοια, συνέχεια. Ἡ Παναγία τοῦ Τάσσου συνέχεια. Ἡ κυρία Μαρινιάν, συνέχεια. Ῥωσσία καὶ Ῥώσοι συνέχεια. Βιογραφία Θεοβάλδου.

Ποιήσεις· ἐλεγείον, ἡ ἀναχώρησις τῆς φίλης, ἡ κόρη τῶν ἀγρῶν.

Ποικίλα. Ὁ ἡθοποιὸς Λεβασσάρ· ἀνέκδοτον.

Εἰκονογραφίαι. Ἡ νύξ, Ο. . . .